

Jeg er brandærgelig over, at Venstres ordfører så barsk afviste, at der her er nogle, der kommer i klemme. Vi er sikre på, at der er en række familier, der har prioriteret efter gældende lovgivning. Det kan man jo ikke fortænke dem i, og der har været nogle drabelige historier. Jeg er sikker på, at friskolerne selvfølgelig har fundet nogle af de bedste historier, hvor der er nogle, der kommer allermest i klemme rundt omkring, men der vil være mennesker, som efter værdier og holdninger har valgt friskoler, der ligger lidt væk, og som nu bliver ramt ganske alvorligt.

Jeg vil godt sige, at vi er i tvivl om, hvorvidt fripladsgrænserne kommer til at dække her, og jeg synes, vi skal tage forældrenes og elevernes parti i det her spørgsmål. Derfor er vi indstillet på at gå ind i nogle diskussioner for at se, om der er nogen, der kommer i klemme, og vi vil stille spørgsmål undervejs.

Når man laver et sådant indgreb over natten, så er der nogle, der har valgt til, som kommer til at vælge fra, og det er ikke sympatisk. Vi mener, at der vil være nogle børn, som af økonomiske grunde kommer til at skulle skifte skole, hvor det er uhensigtsmæssigt, hvor forældrene ikke ønsker det, men hvor pengene er ikke til stede.

Kl. 15.45

Det andet, vi gerne vil bore lidt i, er det forhold, at vi faktisk har nogle kommuner, hvor der er temmelig langt imellem folkeskolerne, og hvor kommunerne jo fragter børnene. Spørgsmålet er her, om vi med hensyn til nogle af de særlig tyndt befolkede områder, som fru Margrethe Vestager omtalte, hvor vi også har et ønske om, at der skal være et ordentligt skoletilbud, og hvor vi fragter børnene alligevel, ikke kunne diskutere en eller anden form for ligestilling fordelt i forhold til tilskud. Det vil vi i hvert fald gerne være med til at se på.

Og så kunne vi forestille os, at der bliver en overgangsordning. Hvis ikke vi kan friholde en række af de forældre, så kan vi i hvert fald diskutere en overgangsordning, således at man får tid til at omlægge sin økonomi og disponere efter det. Vi synes, at det her forslag kommer sådan lidt over hals over hoved og som en tyv om natten.

På den anden side set vil jeg også godt her tilkendegive, at vi jo er enige i princippet om, at hvis man fravælger det folkeskoletilbud af en høj kvalitet, som det skal være ude omkring, og vælger en anden form for skole, så skal man være klar over konsekvensen. Og det skal man også, hvis man vil det. Både hvad angår det frie

folkeskolevalg, og hvad angår det at vælge en friskole skal man være klar over det. Men her har vi altså en lang række mennesker med børn i friskoler, som ikke har kunnet foretage dette valg, og de tror vi kommer i klemme.

I det her spørgsmål tager vi altså børnenes og forældrenes parti og vil meget gerne se på fripladsgrænser, på overgangsordninger og på spørgsmålet, om der kunne være en ligestilling i de tyndt befolkede kommuner.

Så derfor vil jeg i dag ikke tilkendegive, om vi kan gå ind for forslaget, eller vi ikke kan, men vi vil opfordre undervisningsministeren til, at vi kommer i gang med nogle forhandlinger, og vi vil selvfølgelig undervejs i udvalget stille spørgsmål til en lang række af de her ting, således at vi kan få et fornuftigt forslag ud af det, der måske er kommet sådan lidt over hals over hoved og samtidig rammer nogle grupper. Jeg mener ikke, det kan være tilsigtet, at det er børnene, der skal være ofre i den her sag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Der er ingen, der har stillet spørgsmål. Hr. Søren Krarup som ordfører.

Søren Krarup (DF):

Denne lovændring begrundes med en henvisning til lighed, idet ministeren henviser til, at der skal herske lighed mellem folkeskole og friskole. Men der er efter vores mening grund til at overveje, hvilken lighed man skaber.

Det er sandt, at vælger forældrene i henhold til det frie skolevalg en folkeskole uden for skoledistriktet, så opnår de ikke befordringsgodtgørelse. Men er det dermed givet, at de forældre, der fravælger distriktsskolen for at vælge en friskole i stedet, derfor også skal miste befordringsgodtgørelsen? Er denne lighed mellem folkeskole og friskole reel? Er det en lighedsdyrkelse, som det danske skolevæsen skal overtage?

Et er jo i hvert tilfælde givet: Hvis denne lighed indføres, så rammer det en lang række af vore friskoler, ikke mindst dem, der befinder sig i provinsen med store afstande imellem hjem og skole, og af hvilke mange er skabt af en grundtvigsk tradition. Friskoler i byområder slipper nemmere fra at miste befordringstilskuddet. Det siger sig selv, her er afstanden normalt ikke noget problem.

Men er det til gavn for den danske skoletradition således at ramme friskolerne på landet og dermed at opheve jyske, fynske og sjællandske